

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 25. marts 2010
Kontor: Færdsels- og våben-
kontoret
Sagsbeh: Andreas Emil Chri-
stensen
Sagsnr.: 2010-150-1666
Dok.: AEC40857

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 777 (Alm. del), som Folke-
tingets Retsudvalg har stillet justitsministeren den 10. marts 2010.
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Lars Barfoed

/

Freja Sine Thorsboe

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 777 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes redegøre for, om ministeren vil ligestille en promille på over 0,1 påvist i en klinisk test hos en stofpåvirket bilist med en spirituspromille på 2,0, da det er strengt forbudt at være påvirket af stoffer, når man skal føre en bil, ligesom der hidtil har været problemer med at få dømt narko- og stofpåvirkede bilister med en følelig straf pga. manglende anerkendelse af graden af påvirkethed som stofpåvirket bilist.”

Svar:

Efter færdselslovens § 54, stk. 1, gælder der en nulgrænse for kørsel med bevidsthedspåvirkende stoffer i blodet. Det følger nærmere af bestemmelsen, at et motordrevet køretøj ikke må føres eller forsøges ført af nogen, hvis blod under eller efter kørslen indeholder bevidsthedspåvirkende stoffer, som efter regler fastsat af justitsministeren er klassificeret som farlige for færdselssikkerheden. Dette gælder dog ikke for stoffer, som den pågældende har indtaget i henhold til og i overensstemmelse med en lovlig recept.

De bevidsthedspåvirkende stoffer, som er klassificerede som farlige for færdselssikkerheden, fremgår af bekendtgørelse nr. 655 af 19. juni 2007 om klassificering af færdselssikkerhedsfarlige stoffer. Nulgrænsen indebærer, at en fører kan straffes for kørsel med et sådant bevidsthedspåvirkende stof i blodet (ud over visse særlige bagatelgrænser), uanset om det kan påvises, at føreren faktisk har været påvirket af stoffet. Overtrædelse af nulgrænsen kan konstateres ved udtagelse af en blodprøve.

Nulgrænsen blev indsat i færdselsloven ved lov nr. 524 af 6. juni 2007 om ændring af færdselsloven (Alkoholkoncentration i udåndingsluft, nulgrænse for euforiserende stoffer m.v.), som trådte i kraft den 1. juli 2007. Lovforslaget byggede på betænkning nr. 1486/2007 om alkohol i udåndingsluft og en nulgrænse for euforiserende stoffer mv. afgivet af Udvalget om sanktionsfastsættelse i sager og spiritus- og promillekørsel mv.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, havde udvalget i forbindelse med forslaget om en nulgrænse overvejet, om det ville være muligt at opstille en anden grænseværdi end en nulgrænse for indhold i blodet af stoffer, der generelt vil kunne påvirke evnen til at føre køretøj. Udvalget havde herom nærmere anført, at en ordning med en kvantitativ

grænse for indholdet af stoffer i blodet svarende til den kvantitative grænse for indholdet af alkohol i blodet under kørsel af motordrevet køretøj måtte forudsætte, at det ville være muligt for hvert enkelt af de omfattede stoffer tilnærmelsesvis af fastsætte en kvantitativ grænse efter, hvor stor en koncentration af stoffet i kroppen der gør den pågældende ude af stand til at føre motordrevet køretøj på fuldt betryggende måde. Udvalget bemærkede imidlertid, at der ikke findes tilstrækkeligt medicinsk videnskabeligt grundlag for at sammenkæde en bestemt koncentration af et stof i blodet med en forringelse af evnen til at føre motordrevet køretøj på fuldt betryggende måde.

I overensstemmelse med udvalgets anbefaling blev der derfor alene fastsat en nulgrænse, som indebærer, at føreren bliver straffet, uanset om den pågældendes evne til at føre bil har været påvirket.

I lovforslagets bemærkninger er det anført, at sanktionsniveauet for overtrædelse af nulgrænsen passende kan fastlægges til det laveste sanktionsniveau for spirituskørsel, hvor det heller ikke nødvendigvis kan antages, at føreevnen har været påvirket. Overtrædelse af nulgrænsen er således ved straffastsættelsen sidestillet med spirituskørsel med en promille på 0,51.

Ved siden af nulgrænsen gælder det såkaldte føreevnekriterium i færdselslovens § 54, stk. 2. Ifølge denne bestemmelse må et motordrevet køretøj ikke føres eller forsøges ført af nogen, som på grund af sygdom, svækkelse, overanstrengelse, mangel på søvn, påvirkning af opstemmede eller bedøvende midler eller af lignende årsager befinder sig i en sådan tilstand, at han eller hun er ude af stand til at føre køretøjet på fuldt betryggende måde.

I modsætning til nulgrænsen forudsætter strafansvar efter føreevnekriteriet således, at føreren konkret har været ude af stand til at føre køretøjet på fuldt betryggende måde.

Hvis der er grund til at antage, at føreren på grund af eksempelvis indtagelse af bevidsthedspåvirkende stoffer er ude af stand til at føre motordrevet køretøj på fuldt betryggende måde, kan politiet i medfør af færdselslovens § 55, stk. 2, bl.a. fremstille den pågældende til en klinisk lægeundersøgelse. Viser den kliniske lægeundersøgelse, at den pågældende fører på grund af stoffet har været ude af stand til at føre køretøjet på fuldt betryggende måde, foreligger der en overtrædelse af færdselslovens

§ 54, stk. 2.

Straffen for overtrædelse af føreevnekriteriet i færdselslovens § 54, stk. 2, forudsættes fastsat til et niveau, som ligger højere end det laveste niveau for spirituskørsel, idet overtrædelse af føreevnekriteriet anses for en grovere forseelse end overtrædelse af nulgrænsen. Det fremgår i den forbindelse af bemærkningerne til lovforslaget fra 2007, at sanktionsudmålingen for overtrædelse af føreevnekriteriet foreslås gradueret efter grovhed, bl.a. således at straffen for overtrædelse af føreevnekriteriet under særdeles skærpende omstændigheder modsvarer sanktionsniveauet for spirituskørsel med en promille over 2,00. Betingelsen om særdeles skærpende omstændigheder forudsættes i den forbindelse normalt at være opfyldt, hvis føreren ved den kliniske lægeundersøgelse er blevet fundet påvirket i middel grad eller derover.

Som nævnt nåede man efter grundige overvejelser i forbindelse med lovændringen i 2007 frem til, at det ikke var praktisk muligt at opstille en anden grænseværdi end nulgrænsen for indhold i blodet af stoffer, der generelt vil kunne påvirke evnen til at føre køretøj. Jeg finder derfor ikke grundlag for at ændre de gældende regler om nulgrænsen, ligesom jeg ikke finder grundlag for at sidestille strafudmålingen i sager om overtrædelse af nulgrænsen – hvor det ikke nødvendigvis kan antages, at føreevnen faktisk har været påvirket – med sager om spirituskørsel med en promille over 2,00.